

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**CONCILIO||RVM QVATVOR GENE=||ralium. Niceni.
Constantinopolitani. Ephesini. et Calce=||donensis. Que
diuus Gregorius magnus tanq[uam]|| quatuor Euangelia
colit ac veneratur.||**

Merlin, Jacques

Coloniae, 1530

VD16 M 4842

Decreta Agapiti pape.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72934](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72934)

mus, Et itez. Qui me videt, videt & patrē, Et itez. Qui odit me, odit & patrē, Et itez. Vt oēs honorificēt filiū, sicut honorificauit patrē, Et itez. Vt sint in nobis vnū, sicut & nos sumus vnū. Et itez. Tu in me & ego in eis, Et itez. Oīa mea tua sunt, Et itez. Ego in patre, & pater in me, Et itez. Pater in me manēs, facit opera hęc. Et Iohānes Euāgelista ait, In principio erat verbum & verbū erat apud deū, & deus erat verbū. Et itez. ipse ad Parthos. Tres sunt, inqt, q̄ testimoniū perhibēt in terra, aqua, sanguis, & spūs tres in nobis sunt, & tres q̄ testimoniū perhibēt in cœlo, pater, verbū, & spūs. Et hi tres vnū sunt. Nos itaq; in natura deitatis, q̄ vnū sunt pater & filius, nec patrē credimus aliqua tpe p̄cessisse, ne maior sit filio, nec filiū postea natū eē, vt deitate patris minoret. Si & qualis patri filius nō est, cur ita de illo Iohānes Euāgelista testatus est, Propterea, inqt, persequebantur Iudæi Iesum & q̄rebāt eū occidere, q̄ nō solū soluebat sabbatū, sed & patrē suū dicebat deū, & equalē se faciēs deo, Et Paulus ap̄tus. Hoc sentite in vobis inqt, quod & in Christo Iesu. Qui cū in forma dei esset constitutus, non rapinā arbitratus est esse se & equalē deo, sed semetipsum exinaniuit formā serui accipiēs. Et in Salomone, Qui genuit me requieuit in tabernaculo meo, Et Esaias, Sicut est ab initio, ita vsq; in seculū, neq; adiectus est ei, neq; minuet illi, ipse est em̄ dñs creaturæ suæ, qui nihil eguit ab aliquo, Et in psal. LXXII. Quid em̄ mihi est in cœlo, & ad te quid volui super terrā. Hęc oīa filiū nō inferiorē naturā demonstrant, sed & qualitātē deitatis annuntiat, qm̄ qui vtraq; locutus est vix dixit, quia veritas mentiri non potuit. Taliter frater charissime semper age, ceterosq; oēs agere mone, vt abolito hoc qui natus videbat errore in laudē & gloriā dei per totum mundū vna fides sit & vna eadēq; cōfessio, vt in noīe Iesu oē genu flectatur, cœlestiū, terrestriū, & infernoꝝ, & oīs lingua confiteatur, quia dominus Iesus Christus in gloriā est dei patris. Data em̄ Nonas Augusti, Iustiniano & Athalarico. IIII. CC. consulibus.

Incipit Epistola Agapiti pape ad Antemium

Constantinopolitanum Episcopū de duabus naturis in vno Christo.

Gapit Antemio ep̄o salutē. Multo gaudio essem repletus, si te talē circa ecclesiæ pacē & glorioſissimi imperatoris atq; populi doctrinā reperissem, qualē te in primordio esse audiui. Sed nunc quia didicimus à reuerendissimis fratribus te cōtra statuta patrū imperatorē, & reliquos populos docere, ita vt negata hūanæ carnis atque aiæ veritatē tantū dñm nostrū Iesum Christū vnus afferas eē naturæ, tanq̄ verbi deitatis ipsa se in carnē animāq; verterit, & tanq̄ concipi ac nasci, nutrirī & crescere, crucifigi, ac mori, sepeliri ac resurgere, & ascēdere in cœlū, sedere ad dexterā patris, venire ad iudicandos viuos & mortuos, diuinæ tantū volūtatis fuerit q̄ nihil horū in se sine carnis recepit veritate, q̄ natura vnita naturæ patris natura est spūs sancti, simulq; ipsa, simulq; in cōmutabilis sempiternæ trinitatis indiuisa vnitas, & vnus volūtatis & qualitatis, vnde si aliq; malę volūtatis hō, aut infidelis quisq; desciscit ne cōiucat deitatē passibilem sentire atq; mortale, & tñ verbi incarnati. i. verbi & carnis vnā ausus fuerit pronūtiare naturā manifeste i aperta, & ideo odibilē trāsit insaniā, q̄ mediatorē dei, & hoīum Iesum Christū simulatorie credit oīa egisse, nec vix in Ch̄o corpus, sed phātsma eius corporis speciē oculis apparuisse cernētū. Quæ impietatis mēdacia qm̄ oīs fides catholica detestat, & talia assertionū sacrilegia cōcordibus per totū mūdū beatoꝝ patrū dudū sunt dānata sentētis, non dubiū est eā nos fidē p̄dicare atq; defendere quā sc̄ti apostoli docuerūt, & hactenus eoz; suorūq; successoz; sequēs sc̄ta hęc Ro. & apostolica ecclesia doctrinā tenuit, ac tenet, docuit, & docet. Si quidē em̄ ita sunt obcæcati, & à lumine veritatis alieni vt verbi dei à tēpore incarnationis degenent veritatē, ostendāt in quo sibi Christianū nomen vsurpēt, & cum euāgelio veritatis q̄ rōne cōcordent, si per virginis partū, aut caro sine deitate, aut deitas ē orta sine carne. Sicut em̄ negari non potest (Euāgelista dicente) q̄ verbū caro factū est, & habitauit in nobis, ita negari nō potest (beato ap̄to Paulo pr̄dicāte) q̄ deus erat in Christo, mundū recōciliās sibi. Quæ autē reconciliatio eē posset qua humano generi repropiciaret deus, si hominis cām mediator dei & hominū non susciperet. Quæ vero rōne veritatē mediatoris implet, nisi q̄ in forma dei & qualis est patri, in forma serui particeps esset & nostri, vt mortis vinculū vnus p̄uaricatiōe contractum vnus morte qui solus morti nihil debuit, solueretur. Effusio em̄ iusti sanguinis Christi tā fuit diues ad pretiū, vt si vnuerſitas captiuoz; in redēptorē suū crederet, nullū diaboli vinculū retineret, qm̄ sicut apostolus ait, Vbi abundauit peccatū, superabundauit & gr̄a. Et cū sub peccati pr̄iudicio nati pr̄atem acceperint ad iustitiā renascendi, validius factū est donū libertatis q̄ debuit seruitutis. Quā itaq; sibi in huius sacramēti p̄sidio spem relinquunt,

Decreta Siluerij pape.

qui in saluatore nro negat hūani corporis veritatē: Dicat q̄ sacrificio reconciliati, q̄ sanguine sunt redēpti: Quis est (vt ap̄tus ait) q̄ tradidit semetip̄m pro nobis oblationē & hostiā deo in odore suauitatis, aut qd̄ vn̄q̄ sacrificiū fuit sacratius q̄ verus & æternus p̄tōfex altari crucis p̄ immolationē suę carnis ip̄oluit: In cōspectu dñi p̄tiosa mors iustorū fuit, nullius tñ infontis oc ciso redēptio fuit mūdi. Acceperūt iusti, nō dederūt coronas, de fortitudine fidelīū exempla nata sunt paciētīę, nō dona iustitię. Singulares q̄ppe singulis mortes fuerūt, nec alterius quisq̄ debitū suo sine p̄soluit, cū filius hoīs, vnus solus dñs n̄ Iesu Chr̄s, q̄ vere agnus erat imacula tus, extiterit. In q̄ oēs crucifixi, oēs mortui, oēs sepulti, oēs sunt etiā suscitati, de q̄bus ipse dice bat. Cū exaltatus fuero à terra, oīa trahā ad meip̄m, fides etēn̄ iustificās ip̄ios & creans iustos ad humilitatis retracta participiū, in illo acquirit salutē, in q̄ solo, hō se inuenit in nocētē, libere habēs p̄ grām dei, de eius potētia gloriari, q̄ contra hostē hūani gñis in carnis n̄rę humilitate cōgressus. His victoriā suā tribuit, in q̄ corpore triūphauit. Licet ergo in vno dño nro Iesu Chr̄o, vero dei atq̄ hoīs filio verbi, & carnis vna p̄sona sit, q̄ inseparabil̄ atq̄ indiuisē habeat actiōes cōes, intelligēdæ tñ sunt ip̄sorū op̄erū qualitates, & sic veræ fidei cōtēplatione cernendū est, ad q̄ prouehat humilitas carnis. Et ad q̄ inclinet altitudo deitatis qd̄ sit quod caro sine verba nō agit, & qd̄ sit q̄ verbū sine carne nō efficit. Sine verbi em̄ potētia, nec cōciperet vir go, nec pareret, & sine veritate carnis obuoluta p̄nis infantia nō iaceret. Sine verbi potentia nō adoraret Magi puerū stella indice declaratum, sine veritate carnis nō iuberet transferri in Aegyptū puer, & ab Herodis p̄secutiōe subduci. Sine verbi potētia nō diceret vox p̄ris missa de cœlo, Hic est filius meus dilectus in q̄ mihi bñ cōplacui, ipsum audite, & sine veritate carnis nō protestaret Iohānes, ecce agnus dei, ecce q̄ tollit p̄ctā mūdi. Sine verbi potētia reintegratio nō fieret debiliū, & viuificatio mortuorū, & sine veritate carnis, nec cibus ieiuno, nec som nus esset necessarius fatigato. Postremo sine verbi potētia nō se dñs patri profiteret æqualem & sine veritate carnis, nō idē diceret pater se eē minorē cum catholica fides vtrūq̄ suscipiat, vtrūq̄ defendat q̄ secundū cōfessionē beati Petri apostoli vnū Christū dei viui filiū & homi nē credit & verū, Chr̄us deus n̄r̄ verū ita inter deū & hoīem mediator, apparuit, vt in vnitate p̄sonæ copulans vtrāq̄ naturā, & solita sublimaret insolitis, & insolita solitis tēperaret. Quid igit̄: Cū Chr̄s sit deus & hō, loquit hō, & calūniaris deor̄. Ille in se naturā cōmēdat humanā, in illo audes deformare diuinā. Gemina ergo est substātia Chr̄i, diuina scilicet, q̄ æ qualis est pa tri, hūana vero q̄ minor est patre, vtrūq̄ aut̄ simul nō duo, sed vnus Chr̄us, ne sit quaternitas deus. Sicut em̄ vnus est hō in aīa rationali & carne, sic vnus est Christus deus & hō, & per hoc Christus deus aīa rationalis & caro. Christū in his oībus, Christū in singulis cōfitemur. Deus te cōuertat in bonū frater & rectæ fidei normā te in oībus tenere & docere concedat. Amen. Data Calen. Maij, Iustiniano quarto & Theodato. III. CC. consulibus.

Incipiunt decreta Siluerij pape.

¶ Epistola Amatoris Episcopi ad eundem.

A Beatissimo Siluerio Amator episcopus. A quibusdā pater dilectissime illis à patri bus aduētātibus audiuius vos à sede sancti Petri iniuste pulsum exilio destina tum. Quod nimis graue ferentes misimus parua munuscula, id est argētī libras XXX. ad vestrā vestrorūq̄ sustentationē q̄ petimus, vt ita grato aīo suscipia tis, sicut grata mittunt intentione. Precamur q̄q̄ vt per vestrā epistolā nobis remēdare nō dedignemini qualiter circa vos sit actū vel mō agi, vt certā rati onē de vobis scire & fratribus valeā nūtiare. Quid em̄ putas de nobis fieri p̄ summe, cum de summo pastore, & vicario sancti Petri talia fiunt. Vos tamen nolite multū tristari, sed cōfor tamini semper in dño, qm̄ potens est diuinitas immensæ tempestatis incerta bono serenita tis amouere. Ora pro nobis beatissime papa.

¶ Rescriptum eiusdem ad Amatorem episcopum.

B dilectissimo atq̄ amatissimo Amatori ep̄o, Siluerius. O q̄ bona est charitas q̄ absen tia p̄ imaginē p̄sentia sibi metip̄si exhibet per amorē. Diuisa tāgit, cōfusa ordinat, inq̄qualia sociat, imp̄fecta p̄ficiat. Quā recte p̄dicator egregius vinculū p̄fectiōis vo cat, q̄ virtutes qd̄ ceteræ p̄fectionē generāt, sed tñ eas charitas ligat, vt ab aman tis mēte dissolui iā nequeāt. Hac itaq̄ virtute frater charissime plenū te reperio dū nō solū de me suscitādo, & visitādo curā habes, sed etiā bonis tuis me fulcire & sustērare nō desinis. Quā ta aut̄ mala in me peracta sunt, nec enarrare, nec scribere tibi p̄ oīa possum. Ante omnia vero patricia infesta mihi erat, eo q̄ non restituebam Antemiū dudū patriarcham Constantino lianū, quē sanctæ memoriæ Agapitus p̄decessor meus suis meritis dānauit. Vrgente quoque eius iustione exierunt quidā falsi testes dicētes aduersum me crimina, q̄q̄ particeps non fui. Sed dñs